bage om Tolkningen af Martials Epigram. Men derfor kunde Holberg jo godt, i nordisk Uskyldighed, have forstaaet Glyceras Tandpine som Symptom paa Graviditet. Det har han dog ganske sikkert ikke gjort. Vi véd, hvilken Edition Holberg havde af Martial; det var en kurant Oktavudgave, M. Valerii Martialis Epigrammata cum notis Farnabii et variorum, accurante Cornelio Schrevelio, Lugd. Batavorum [ɔ: Leyden], 1670. Heri føjes til Epigr. XI, 40, følgende Kommentar: »Dum causatus est dolorem dentium in causa fuisse, qvo minus oris operam posset præstare, aperte fatebatur se capiti Glyceræ illudere« (»Idet han angav, at Tandpine var Grunden til, hun ikke kunde være ham til Tjeneste med Munden, tilstod han aabent, at han skændede Glyceras Hoved«). Der var ikke noget at tage fejl af, og den morsomme Mulighed for at se en klassisk Allusion i Pomeranskonens Datters Tandværk maa bortfalde.

F. J. Billeskov Jansen.

OM TANDPINE

Da jeg i Danske Studier 1951 S. 116–17 skrev min lille Note om Lisbed Pomeranz-Kones Datters Tandpine, ledte jeg forgæves efter et Litteratursted, hvor jeg havde set samme Fænomen omtalt paa lignende Maade som hos Holberg; jeg bringer det derfor her:

I Hans Hartvig Seedorff Pedersens skæmtsomme Vise om Rytteren Reinald, Kroværten Ølgod og dennes Datter, som hed Daphne, hedder det (Udvalgte Digte 1952, S. 127):

> Kampherdraaber, Kvalme og Taarefald og Tandværksvrøvl – –
> Ak tidsnok lærer Piger at tælle op til 9 –
> Kan man hindre dem deri?
> – – – – – – – – – –
> – – – – – – – – – –
> Af Anger og Græmmelse blev Ølgod lagt paa Baar.
> I Døden var han mager som en Mynde.
> Men Kroens smalle Daphne blev i det halve Aar
> forvandlet til saa trivelig en Tønde.
>
> Visen er for Pigebørn, som synde.

Da jeg i 1952 traf Digteren paa Nationalmuseet, spurgte jeg ham, hvorfra han kendte det Udtryk, og fik at vide, at det i Aarhus, i hans unge Dage, var en eufemistisk Talemaade om Piger, der var kommen galt af Sted.

Saa har Sophus Bauditz, der ogsaa var fra Aarhus, sikkert sit Kendskab til Talemaaden fra almindeligt, aarhusiansk Omgangssprog.

H. C. Broholm.